

Selv om der med god ret kan gøres den opfattelse gældende, at en sådan udvidelse bør ske gennem en styrkelse af de nuværende fællesskaber, er Kommissionen dog af den opfattelse, at de organisatoriske former på de nye områder ikke nødvendigvis bør være identiske med dem, som er valgt for det økonomiske fællesskab. I virkeligheden har erfaringerne vist, at man skal være på vagt overfor enhver løsning, som ikke

legemliggør Fællesskabets samlede interesser. Kommissionen er også fortsat af den mening, at en udvidelse af den europæiske integration til at omfatte andre områder ikke må bringe i fare eller svække de eksisterende fællesskabers væsensindhold, deres arbejdsmetoder og potentielle vækst. En sådan udvidelse bør kun ske, hvis den er egnet til at styrke og gøre de eksisterende fællesskaber mere effektive.

KAPITEL I.

Den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.

A. Varernes frie bevægelighed.

7. Gennemførelsen af varernes frie bevægelighed (med sine to bestanddele: oprettelse af en toldunion og afskaffelse af kvantitative restriktioner) er sket i henhold til en fuldstændig overholdelse af Traktatens tidstabel samt to accelerationsbeslutninger; disse fremskridt har været bestemmende for den hastighed, hvormed Fællesskabet oprettes. Åbningen af store industrielt udviklede nabolandes markeder, som er et enstående eksperiment i økonomisk historie, er blevet en dobbelt succes ved at vise, at dette ikke alene var gennemførligt, men også, hvad handelens omfang viser, umagen værd.

Fællesskabet står nu over for løsningen af to opgaver:

a) Tempoet for afskaffelsen af toldsatserne, hvoraf virkeliggørelsen af den økonomiske union og hele Fællesskabets opbygning er afhængig, må ikke blive nedsat; toldafskaffelsen bør mindst fortsætte med samme hastighed som hidtil;

b) Fællesskabet bør i stigende grad have opmærksomheden rettet mod andre hindringer for varernes frie bevægelighed, som vil blive mere og mere iøjnefaldende og afgørende, efterhånden som toldsatserne og de egentlige kontingenter afskaffes.

1) Toldunionen.

a) *Tolden mellem medlemslandene og den fælles toldtarif.*

8. Den fortsatte opfyldelse af Traktatens bestemmelser vil indebære, at Fællesskabet

inden udgangen af anden etape uden yderligere beslutning om en eventuel fremskynelse i mellemtiden vil have nedsat toldsatserne mellem medlemslandene for industriprodukter med 80 pct. De nedsættelser i toldsatserne, der skal finde sted i tredje etape, vil blive genstand for direktiver på forslag af Kommissionen. Såfremt konjunkturudviklingen tillader det, og såfremt den økonomiske union har udviklet sig parallelt med toldunionen, vil Kommissionen fremsætte forslag om en fuldstændig afvikling af tolden mellem medlemslandene pr. 1. januar 1967. Dette betyder — under forbehold af sådanne mindre tilpasninger, som vil blive nødvendige som følge af andre landes tilslutning til Fællesskabet — at de toldsatser mellem medlemslandene, der endnu var i kraft pr. 1. juli 1962 — repræsenterende 50 pct. af basistoldsatserne — vil blive fuldstændig afskaffet i løbet af 4½ år. Dette vil være et passende tempo, idet den første 50 pct.-reduktion også tog 4½ år, selv om der ganske vist ikke fandt nogen nedsættelse sted i det første år. Da økonomien i de forløbne år har indstillet sig på toldnedsættelser og den endelige afskaffelse af toldbeskyttelsen, skulle anden runde ikke skabe større vanskeligheder end den første.

9. Den første tilnærmelse til den fælles toldtarif skete den 1. januar 1961. Den anden tilnærmelse er allerede forudset pr. 1. juli 1963. Da varernes frie bevægelighed vil være fuldt realiseret pr. 1. januar 1967 (se ovenfor), bør den tredje og sidste tilnærmelse til fællestariffen finde sted den 1. januar 1967.